

Tisztelet honfitársaim!

Keserves történelmünk keserves huszadik évszázadában az ismert gyötrelmekhez újabbak járultak: emberek tömegeit, családok sorát száműzték a szülőföldről, pusztán azért, mert magyarnak vallották magukat. Magyar mivoltuk önmagában bűnnek számított és ennek ürügyén mások toakodtak a száműzöttek megművelt földjeire és maguképitette házaikba. A száműzöttek közül a Magyarországra kerültek most összegyűltek, hogy találkozzanak és e találkozásból erőt merítsenek.

Vigasztalra szolgáljon, hogy az elfoglalt, sőt nem egyszer megszüntetett magyar államot nemzeti nyelvünk pótolta. Magyar nyelvünk a hazánk. Amíg ez él, él a nemzet is.

Örökérvényűen fogalmazta ezt meg néhai Ravasz László:

"Nyelvünk nagyobb kincsünk, mint a földünk, mert régebb és mert akkor is él, amikor a föld már nem a miénk. Nagyobb, mint történelmünk, mert a történelem a nyelvben él, de a nyelv nem él a történelemben... Az egyetlen nemzeti vagyon, amelyből a szegény embernek is éppen annyi jut, mint a gazdagnak. Titkos jegy, amelyről minden bábéi zürzavarban egymásra ismerünk. Teghibb képünk, mert nem a nyelvünk olyan, mint mi, hanem mi vagyunk olyanok, mint a nyelvünk."

Amíg magyarul beszélünk, addig élni fog a nemzet.

Ha önök, tisztelet honfitársaim, tudják, hogy a családban magyarul beszélnek, a magyar költészet ősi kincseiből is merítve gyermekeiket népdalainkra, népköltészetünkre, Balassi, Berzsenyi, Petőfi, Arany, József Attila, Babits költményeire tanítják, ha a legkisebbek Weöres Sándor gyermekverseit mondogatják: akkor a magyar nyelv kimeríthetetlen kincsesládájából merítenek, és ez a kincsesláda valamennyiünk közös tulajdona.

Amikor a millennium évében itt Komáromban nem csak a város lakossága gyűlt össze a millenniumi zászló átvételére, hanem a magyarok hozott táblákon a Duna túlsó partján élő magyarok is hírt adták örömeiket, hogy ezer éve itt élnek és megmaradtak magyarnak; akkor ismét kiderült, hogy földünket talán elvehették, de nyelvünket s ezzel történelmi tudatunkat nem.

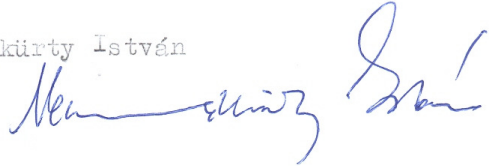
Kívánom, hogy találkozásuk örömet és vigaszt nyújtson a ma és

és az eljövendő évek számára.

Ne feledjék, hogy nemzeti nyelvünk a közösség iránt önként vállalt felelősség szabadon választott gyakorlása is.

Áldjon meg az Isten mindnyájunkat jókedvvel, bőséggel és nyújtsa felénk védők kezét ~~ha~~, ha szükséges.

Nemeskürty István



Kedves Zsuzsánna,

reumámmal és egyébekkel kinődva, s emiatt sok gépeési hibával szaporitva írtam e sorokat. Remélem, íyessmit vártak.

Ez az '935-ben tulajdonomba került írógép már a végét járja, mint talán jómagam is. Sokan keresnek és hívenk-várnak az ország minden részéből. Nehezen értik meg, hogy se titkárságom, se irodám, se számítógépem, se faxom, se gépkocsim nincsen. Egyelőre azonban vigasztaló az ősi mondás: "szegény ember szándékát boldog Isten bírja."

Üdvözléi:

